

مقاله پژوهشی

سطح سیتوکراتین ۱۸، فعالیت آنزیم پاراکسوناز و پروفایل لیپیدی در بیماران کبد چرب غیرالکلی در ایران

ناهید تیموری^۱، هاشم نیری^{*}

چکیده

مقدمه: بیماری کبد چرب غیرالکلی (NAFLD) به عنوان یک بیماری رو به افزایش در بزرگسالان و کودکان در جهان مطرح است. چاقی، مقاومت به انسولین و هیپرتری گلیسیریدمی نقش اصلی در همه گیری این بیماری ایفا می‌کنند. NAFLD در افرادی که الکل مصرف نمی‌کنند می‌تواند به صورت استاتوپوز ساده شروع شده تا استاتوھپاتیت، فیروز و سیروز پیشرفت نماید. سیتوکراتین ۱۸ (CK-18) اصلی‌ترین رشته پروتئین متوسط در کبد است. در آسیب سلول‌های کبدی و مرگ سلولی در طی آپوپتوز، رشته‌های CK-18 در اثر تاثیر کاسپازها در جریان خون آزاد می‌شود. یکی از این روش‌های غیرتھاجمی تشخیص، بیومارکرهای جدیدی هستند که از بین آن‌ها CK18 اخیراً به عنوان یک مارکر آپوپتوزی و بسیار امیلوارکننده مطرح است. نشان داده شده در مبتلایان به NAFLD، افزایش استرس اکسیداتیو ممکن است به استاتوھپاتیت غیرالکلی (NASH) منجر شود. فعالیت آنزیم پاراکسوناز (PON1) می‌تواند برای بررسی پراکسیداسیون لیپیدی و پیگیری بیماران مبتلا به NAFLD در نظر گرفته شود.

هدف پژوهش حاضر، بررسی سطح ۱۸-CK به عنوان یک مارکر آپوپتوز سلول‌های کبدی و آنزیم پاراکسوناز به عنوان یک مارکر پراکسیداسیون لیپیدی بوده است.

روش‌ها: این یک مطالعه شاهدار تصادفی است که سطح ۱۸-CK، آنزیم پاراکسوناز و پروفایل لیپیدی در ۵۱ بیمار مبتلا به NAFLD بررسی شده با سونوگرافی، در مقابل ۳۰ فرد سالم اندازه‌گیری شده است. قطعه M30 با روش الایزا ساندویچ برای تعیین سطوح در گردش اشکال مختلف از CK-18 و به عنوان بیومارکر جایگزین مرگ سلول پیشنهادشده است. آنتی‌بادی جهت تشخیص M30 یک ابی‌توب جدید در موقعیت ۳۹۶-۳۸۷ از CK18-Asp396 به اصطلاح CK18-Asp396 را شناسایی می‌کند که تنها پس از برش پروتئین توسط کاسپاز آشکار می‌شود و به عنوان یک نشانگر انتخابی آپوپتوز فرض شده است. فعالیت PON1 با استفاده از یک سوبسترانی سنتیک مورد سنجش قرار گرفت. از سوبسترانی پاراکسون (دی‌اتیل پارانیترو فنیل فسفات)، برای تعیین فعالیت PON1 نسبت به پاراکسون در طول موج ۴۱۲ و دمای ۳۷ درجه استفاده شد.

یافته‌ها: این بررسی نشان می‌دهد سطح سیتوکراتین ۱۸ ($p=0.005$)، آنزیم پاراکسوناز ($p=0.03$)، تری‌گلیسیرید ($p=0.04$) و لیپوپروتئین با چگالی پایین ($p=0.04$) در بیماران کبد چرب غیرالکلی در مقایسه با افراد سالم افزایش داشته است، همچنین بین CK-18 و پاراکسوناز با مراحل اولیه بیماری کبد چرب همبستگی وجود دارد.

نتیجه‌گیری: این مطالعه نشان می‌دهد که اندازه‌گیری سطح سیتوکراتین ۱۸ می‌تواند در پیش‌بینی بیماران کبد چرب غیرالکلی مفید باشد و فعالیت آنزیم پاراکسوناز (PON1) می‌تواند برای بررسی پراکسیداسیون لیپیدی و پیگیری بیماران مبتلا به NAFLD در نظر گرفته شود.

واژگان کلیدی: کبد چرب غیرالکلی (NAFLD)، استاتوھپاتیت غیرالکلی (NASH)، سیتوکراتین ۱۸ (CK-18)، پاراکسوناز

۱- گروه بیوشیمی، واحد فلورجان، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

*نشانگر: اصفهان، فلاورجان، خیابان بسیج، بلوار دانشگاه آزاد، دانشگاه آزاد اسلامی، صندوق پستی ۱۵۵/۱۰۵/۸۴۵۱۵، تلفن: ۰۳۱-۳۷۴۲۰۱۳۴۲۰۹، داخلی ۳۵، تاریخ درخواست اصلاح: ۱۳۹۴/۱۲/۱۱، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱۰/۲۱، تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۰/۱۱، پست الکترونیک: hnaieri@gmail.com

مقدمه

بیماری کبد چرب غیرالکلی^۱ (NAFLD) و استئاتوھپاتیت غیرالکلی^۲ (NASH) از شایع ترین بیماری‌های مزمن کبدی در دنیا است [۱]. با افزایش نرخ چاقی در سطح جهان، NAFLD نگرانی رو به رشد بهداشتی در نظر گرفته شده است. بیماری کبد چرب غیرالکلی زمانی که ۱۰-۵ درصد وزن کبد، چربی تجمع پیدا کند، ظهور می‌یابد. در بیماران کبد چرب، سه دسته تغییرات کبدی مشاهده می‌شود، استئاتوز (تجمع چربی)، هپاتیت (الکلی یا استئاتوھپاتیت) و فیبروز [۲]. در حال حاضر، به نظر می‌رسد سونوگرافی کبد و اندازه‌گیری آمینوتانسفرازهای سرمی ابزارهای شناخته شده، ارزان و در دسترس ولی ناقص در اسکرینینگ افراد NAFLD است [۳]. بیوبسی کبد یک استاندارد طلایی در تشخیص NAFLD است که این امکان را برای ما فراهم می‌کند که بتوانیم برآورده از شدت نفوذ چربی به سلول‌ها، التهاب لوبولار، بالونینگ سلول‌های کبد و حتی فیبروز داشته باشیم، اما این روش تهاجمی و گران است [۴].

سطح سیتوکراتین-۱۸، یکی از امیدوارکننده‌ترین نشانگرهای سرمی است که می‌تواند به تنها یکی یا در ترکیب با سایر پارامترها، بسیار دقیق در تشخیص بیماران مبتلا به NASH به کارگیری شود [۴].

سیتوکراتین ۱۸ اصلی‌ترین رشته پروتئینی متوسط در کبد است [۱، ۵]. در آسیب سلول‌های کبدی و مرگ سلولی در طی آپوپتوز، رشته‌های CK18 در اثر تاثیر کاسپازها در جریان خون آزاد می‌شود [۶، ۷، ۱]. سیتوکراتین ۱۸ به‌وسیله کاسپازهای ۳ و ۶ در دو سایت ASP238 و CK18 (ASP396) در طی آپوپتوز شکسته می‌شود. قطعات CK18 شکسته شده پایدار هستند و مقاوم به پروتئولیز بوده و در سرم و پلاسمای قابل اندازه‌گیری هستند [۸]. M30 یک پیتید جدید است که حاصل تجزیه سیتوکراتین ۱۸ در موقعیت آسپارتات ۲۲۸ و ۳۹۶ است و به‌وسیله یک آنتی‌بادی منوکلونال علیه آن قابل شناسایی است [۸] (شکل ۱).

روش‌ها

روش نمونه‌گیری و حجم نمونه

این مطالعه یک آزمون شاهدار تصادفی است که باید بر روی حداقل ۳۲ بیمار (جمعاً ۶۴ نفر) انجام می‌شد.

^۱Non-alcoholic fatty liver disease (NAFLD)
^۲non-alcoholic steatohepatitis (NASH)

اندازه‌گیری آنزیم پاراکسوناز: فعالیت PON1 با استفاده از یک سوبسترای سنتیک مورد سنجش قرار گرفت. از سوبسترای پاراکسون (دی‌اتیل پارا نیترو فنیل فسفات)، برای تعیین فعالیت PON1 نسبت به پاراکسون استفاده شد. اندازه‌گیری میزان هیدرولیز سوبسترای اولیه نسبت به p-nitrophenol، با اندازه‌گیری میزان جذب در ۴۱۲ نانومتر در مخلوط سنجش (۹۰۰ میکرولیتر که حاوی ۲ میلی‌مول پاراکسون، ۲ میلی‌مول CaCl_2 در ۱۰۰ میکرولیتر بافر تریس HCL (با pH 8.۰) و ۱۰۰ میکرولیتر از سرم انجام شد. نمونه بلانک حاوی مخلوط انکویه شده بدون سرم به طور هم‌زمان استفاده شد. فعالیت آنزیم E_{412} پارانیتروفنل (per M/cm) در هر U/ml با استفاده از فرمول محاسبه شد. یک واحد آنزیم مقدار آنزیمی است که ۱ نانومول پاراکسون را در دقیقه هیدرولیز می‌نماید. ضریب خاموشی $\text{M}^{-1}\text{Cm}^{-1}$ در نظر گرفته شد [۱۵، ۱۶].

تجزیه و تحلیل آماری

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها، با استفاده از نرم‌افزار SPSS ورژن ۲۰ انجام گرفت. تمام متغیرهای کمی به صورت میانگین و خطای استاندارد و متغیرهای کیفی به صورت تعداد و درصد بیان گردیدند. برای مقایسه میانگین متغیرهای کمی در دو گروه از آزمون تی و برای بررسی ارتباط بین متغیرهای کمی از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. سطح معناداری از نظر آماری $P < 0.05$ تعریف گردید.

یافته‌ها

در این مطالعه ۵۱ بیمار مبتلا به NAFLD گردید یک یا دو با میانگین سنی ۳۷.۵ ± ۱۰.۲ که ۸ نفر از آن‌ها زن بودند و بقیه مرد و ۳۰ نفر از افراد سالم با میانگین سنی ۳۶.۵ ± ۱۱.۲ که ۶ نفر آن‌ها زن بودند مورد بررسی قرار گرفتند. آزمون کای اسکوئر نشان داد که توزیع فراوانی جنس بین دو گروه اختلاف معناداری نداشت ($P = 0.62$). نمایه توده بدن (BMI) ($P = 0.002$) در افراد مبتلا به چرب غیرالکلی به طور معناداری بیشتر از افراد سالم بود (جدول ۱).

معیارهای انتخاب گروه آزمون و گروه کنترل

از میان افراد مراجعه کننده به بیمارستان شهید صدوqi اصفهان از بهمن ماه ۱۳۹۲ تا آبان ماه ۱۳۹۳، افراد با میانگین سنی ۳۷.۵ سال دارای BMI در محدوده ۲۸.۵ ± ۲.۸ ، افرادی که تظاهر بارزی از بیماری کبدی، هیپوتیروئیدی، مصرف استروئید، الكل، دیابت، حاملگی، هیپوتیروئیدی، نارسانی کلیوی، فشارخون، بیماری‌های قلبی عروقی و مصرف دخانیات نداشته و قبلًا مورد درمان برای کبد چرب قرار نگرفته بودند، مورد مطالعه قرار گرفتند.

جهت رعایت موازین اخلاقی، در تمامی موارد، افراد در جریان چگونگی انجام کار و دلایل آن به صورت شفاهی قرار گرفتند و در صورت داشتن رضایت کامل برای هر فرد پرسشنامه عمومی و پزشکی شامل سابقه بیماری، مصرف دارو و غیره تکمیل شد. سپس جهت انجام سونوگرافی کبد و مجاری صفراوی معرفی شدند. از ۵۱ بیمار زن و مرد که سونوگرافی آن‌ها وجود کبد چرب را تایید نمود، نمونه خون با رعایت ۱۲ تا ۱۴ ساعت ناشتاپی جهت انجام تست‌های بیوشیمی و شمارش پلاکت گرفته شد.

آزمایش‌های FBS، Chol, TG, HDL, LDL, AST, ALT, ALK, GGT, α -Amylase, Alb آزمون در همان روز با دستگاه اتوآنالایزر آزمون در آزمایشگاه واحدی انجام شد. Biotechnica, BT3500 غربال‌گری از نظر HBS-Ag و HCV antibody انجام شد و سرم بیماران پس از سانتریفوژ جهت انجام CK-18 و آنزیم پاراکسوناز تا انجام آزمایش در ۳۲-۳۲ درجه نگهداری شد. نمایه توده بدنی با استفاده از فرمول (تقسیم وزن به کیلوگرم بر مجذور قد به متر مربع) به دست آمد.

گروه شاهد: گروه شاهد نیز از میان افراد همسان‌سازی شده از نظر سن و جنس با گروه آزمون، انتخاب شدند. افراد سالم از جمعیت با AST نرمال، فشار خون نرمال، تری‌گلیسرید نرمال، کلسترول نرمال، قند خون طبیعی، دور کمر طبیعی و بدون سابقه دیابت انتخاب شدند.

اندازه‌گیری سیتوکراتین ۱۸ فراگمنت: سیتوکراتین ۱۸ فراگمنت ۳۰ با استفاده از روش الایزا، کیت تجاری M30 apoptosense ELISA kit شرکت PEVIVA از کشور سوئد اندازه‌گیری شد.

جدول ۱- مقایسه میانگین متغیرهای سن، جنس، وزن و BMI در دو گروه کبد چرب غیرالکلی و افراد سالم

متغیر	NAFLD	شاهد
جنس(مرد/زن)	۸/۴۳	۷/۲۴
سن(سال)	۳۷/۵±۱۱/۲	۷۷/۹±۱۲/۳
وزن(کیلوگرم)	*۸۵/۹±۱۰/۳	۷۷/۹±۱۲/۳
(kg/m ²)BMI	*۲۸/۵۳±۲/۸۱	۲۶/۳۶±۳/۱

* تفاوت معنادار در دو گروه در سطح ($P=0.002$) وزن و ($P=0.002$) BMI با استفاده از آزمون کای اسکوئر (حجم نمونه ۵۱ بیمار در مقابل ۳۱ نفر سالم)

($P=0.04$) در گروه کبد چرب به طور معناداری پایین تر از افراد سالم بود، و میانگین کلسترول ($P=0.029$) در گروه کبد چرب غیرالکلی بالاتر از افراد سالم بود ولی این اختلاف معنادار نبود. میانگین LDL ($P=0.041$), HDL/LDL ($P=0.03$)، تفاوت معناداری در دو گروه نداشت (جدول ۲).

میانگین گلوكز خون ناشتا به طور معناداری بالاتر از افراد سالم بود ($P=0.01$) ولی در هر دو گروه در محدوده طبیعی قرار داشت. میانگین تری گلیسیرید ($P=0.04$)، و نسبت HDL/LDL ($P=0.03$) در گروه کبد چرب به طور معناداری بالاتر از افراد سالم بود، میانگین HDL

جدول ۲- مقایسه میانگین قند و پروفایل لیپیدی در دو گروه کبد چرب غیرالکلی و افراد سالم

متغیر	NAFLD	شاهد
Fasting Blood glucose(mg/dL)	* ۹۲/۵±۹/۹	۸۶/۴±۱۰/۳
Total cholesterol(mg/dL)	۱۸۶/۹±۳۱/۷	۱۸۲/۹±۲۵/۹
Trigricide(mg/dL)	*۱۵۷/۷±۵۰/۵	۱۳۰/۲±۲۲/۰
LDL-C (mg/dL)	۱۱۰/۳±۲۲/۷	۱۱۲/۰±۲۲/۰
HDL-C(mg/dL)	*۴۲/۹±۱۱/۷	۵۱/۵±۲۵/۵
HDL/LDL	*۰/۳۹۱±۰/۷۷	۰/۵۴±۰/۱۰۷

* تفاوت معنادار در دو گروه در سطح ($P=0.04$), TG ($P=0.01$), FBS ($P=0.01$) و HDL ($P=0.03$) با استفاده از آزمون ANOVA (حجم نمونه ۵۱ بیمار در مقابل ۳۱ نفر سالم)

آلبومین ($P=0.01$), آکالالن فسفاتاز ($P=0.016$) و آمیلاز ($P=0.07$) بین دو گروه اختلاف معناداری نداشت. ۳۱ نفر از این افراد دارای سطح ALT غیرنرمال بودند (جدول ۳).

میانگین آسپارتات آمینوترانسفراز ($P=0.04$), آلانین آمینوترانسفراز ($P=0.02$), AST/ALT ($P<0.001$)، گاما گلوتامین ترانسفراز ($P<0.01$) در مبتلایان به کبد چرب به طور معناداری بیشتر از افراد سالم بود. اما میانگین

جدول شماره ۳- مقایسه میانگین آنزیم های کبد در دو گروه کبد چرب غیرالکلی و افراد سالم

متغیر	NAFLD	شاهد
AST(IU/L)	*۳۱/۴±۱۵/۵	۲۵/۳±۱۵/۹
ALT(IU/L)	*۵۲/۴±۴۱/۹	۲۷/۹±۱۲/۱
GGT(IU/L)	*۴۳/۳±۲۰/۸	۲۱/۱±۱۱/۹
Amylase(IU/L)	۶۲/۷±۲۰/۷	۷۲/۴±۲۶/۷
ALK(IU/L)	۲۴۵/۳±۲۰/۴	۲۰۰/۵±۱۱۷/۵
ALB(mg/dL)	۴/۷۲±۰/۳۳	۴/۷۳±۰/۲۸
*AST/ALT ratio	۰/۷۸±۰/۲۹	۰/۸۸±۰/۴۸

* تفاوت معنادار در دو گروه در سطح ($P=0.04$), GGT ($P<0.001$), ALT ($P=0.002$), AST ($P=0.002$) با استفاده از آزمون ANOVA (حجم نمونه ۵۱ بیمار در مقابل ۳۱ نفر سالم)

خاص که سبب کاهش محصولات پراکسیداسیون لپیدی می شود، به طور معناداری بالاتر از افراد سالم بود (جدول ۴).

میزان سیتوکراتین ۱۸ به عنوان مارکر آپوپتوز، به طور معناداری بالاتر از افراد سالم بود ($P=0.005$) و میزان فعالیت آنزیم پاراکسوناز به عنوان آنزیم آنتی اکسیدان

جدول ۴- مقایسه میانگین CK18 و PON1 در دو گروه کبد چرب غیرالکلی و افراد سالم

متغیر	CK18(U/L)	PON1(U/L)	PON/HDL
NAFLD	$\times 243/5 \pm 140/4$	$\times 169/6 \pm 124/7$	$\times 41/2 \pm 30/2$
شاهد	$147/3 \pm 33/6$	$128/9 \pm 99/2$	$26/8 \pm 20/2$
OR			
۱/۰۰۹			
۱/۱۴۴			
۱/۳۷۰			

*تفاوت معنی دار در دو گروه در سطح $P=0.005$. CK18 ($P=0.002$), PON1 ($P=0.02$).

با استفاده از آزمون ANOVA (حجم نمونه ۵۱ بیمار در مقابل ۳۱ نفر سالم)

مقادیر OR با آزمون Regression logistic محاسبه شده است

استئاتوز خفیف، ناتوانی برای افتراق فیروز خفیف از استئاتوز و عدم تعیین دقیق کمیت نفوذ چربی و وابستگی آن به اپرатор و نظر مشاهده‌گر تا ۷۲ درصد و همچنین کاربرد کم برای بیماران چاق و کسانی که با بیش از حد در روده گاز دارند [۱۹، ۴]. طیف کبد چرب وسیع تر از آن است که توسط غربالگری آمینوترانسفرازها غیرطبیعی سرم به تنها ی تشخیص داده شود. اختلالات در ALT سرم به طور انحصاری در موارد شدید کبد چرب رخ می‌دهد [۱۸]. کبد چرب غیرالکلی شایع‌ترین علت بالا بودن مداوم سطح سرمی ALT در میان جمعیت عمومی ایران است [۱۹]. افزایش فعالیت آمینوترانسفرازها شایع‌ترین اختلال گزارش شده در بیماران مبتلا به NASH هستند، با این حال سطح ALT در نزدیک به ۸۰ درصد از بیماران مبتلا به کبد چرب در محدوده طبیعی است و هیچ سطحی از ALT برای پیش‌بینی بهینه NASH و فیروز پیشرفت‌هه وجود ندارد [۲۰، ۲۱] کبد چرب غیرالکلی و NASH از بیماری‌های کبدی و به عنوان عامل مرگ و میر مرتبط به کبد، به رسمیت شناخته شده است. هدف پژوهش حاضر، بررسی سطح CK-18 به عنوان یک مارکر آپوپتوز سلول‌های کبدی و آنزیم پاراکسوناز به عنوان یک مارکر بیوشیمیایی برای پراکسیداسیون لپیدی بوده است. یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که سیتوکراتین ۱۸- فرآگمنت M30 در بیماران با اضافه وزن و نه چاقی مفرط و درجات پایین کبد چرب (گرید I) می‌تواند ابزار مناسبی برای غربالگری افراد NAFLD باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

NAFLD یک اپیدمی مهم و چالش برانگیز است. سیر طبیعی بیماری در طولانی مدت نشان می‌دهد که بیماران مبتلا به کبد چرب ساده یک دوره نسبتاً خوش خیم بالینی دارند، در حالی که مبتلایان به NASH در معرض خطر برای پیشرفت بیماری به سیروز و سرطان هپاتوسلولار هستند [۱۷]. در حال حاضر، آزمون غیرتھاجمی در دسترس برای ارزیابی شدت بیماری کبد چرب غیرالکلی شامل علائم بالینی و آزمایشگاهی، آزمایش‌های روتین، تصویربرداری و ترکیب نتایج آزمون بالینی و خون است. متاسفانه، استفاده از این آزمون‌ها محدود هستند و نمونه برداری از کبد تنها ابزار قابل اعتماد جهت تشخیص NASH و درجه بندی شدت آسیب کبدی باقی مانده است [۱۷]. اگرچه این روش دارای محدودیت‌های از جمله گران و تھاجمی بودن می‌باشد، دارای خطاهای مربوط به نمونه‌برداری نیز بوده و انجام آن با برخی از عوارض و به طور نادر خطر مرگ و میر همراه است [۳۶]. سونوگرافی یک روش غیرتھاجمی، ارزان و به طور گستردگی در دسترس، برای تشخیص استئاتوز کبدی با حساسیت مفید از ۶۰-۹۴ درصد و اختصاصی از ۶۶-۹۵ درصد است؛ همچنین منجر به برآورد ذهنی از نفوذ چربی در کبد در یک سیستم نمره دهی سه نقطه‌ای یا بیشتر (خفیف، متوسط و شدید) می‌شود. این روش دارای محدودیت‌هایی است، از جمله حساسیت کم برای

آن‌ها نشان می‌دهد که سطح سیتوکراتین-۱۸ پلاسمای به مقدار فراوانی در کودکان مبتلا به NASH در مقایسه با استئاتوز کبدی بالاتر است، CK-18 دارای دقت بسیار عالی برای تشخیص NASH در بیوپسی بوده، سطح CK-18 با ویژگی‌های اصلی بافت‌شناسی از NASH و مرحله فیبروز مرتبط می‌باشد. چند گروه دقت و صحت قطعات CK-18 برای پیش‌بینی حضور NASH در افراد بزرگسال را مورد بررسی قرار داده است همگی نتیجه گرفتند، سطح CK-18 به عنوان تنها آزمون غیرتهاجمی و امیدوار کننده‌ترین تست برای تشخیص NASH بزرگسالان توسط دستورالعمل‌های تازه منتشرشده برای تشخیص و مدیریت کبد چرب غیرالکلی به رسمیت شناخته شده است [۷، ۸، ۲۶، ۲۷].

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که فعالیت PON1 در بیماران مبتلا به کبد چرب غیرالکلی به طور قابل توجهی بالاتر از افراد نرمال بود.

اختلال اکسیداسیون چربی در میتوکندری یکی از سازوکارهای مسؤول برای تجمع چربی کبدی است. همان‌طور که قبلًا ذکر شد آسیب کبدی می‌تواند با استرس اکسیداتیو و پراکسیداسیون لیپیدی همراه باشد و می‌تواند نقش موثر در توسعه و پیشرفت آسیب کبدی از استئاتوز ساده تا مراحل پیشرفته داشته باشد. استرس اکسیداتیو در پاتوژنز بیماری‌های مختلف مانند چربی خون، دیابت و فشارخون بالا که همگی با چاقی و سندرم متابولیک همراه‌اند درگیر می‌شود. کبد چرب غیرالکلی بیماری است که با چاقی همراه است. با این حال، در مورد دخالت آسیب اکسیداتیو در کبد چرب غیرالکلی مرتبط با چاقی اطلاعات کمی وجود دارد. اختلال در مهار رادیکال آزاد اکسیژن به عنوان یک سازوکار در پیشرفت هپاتواستئاتوز مطرح شده است. آن‌زیم پاراکسوناز، آتنی‌اکسیدان است و سبب کاهش محصولات پراکسیداسیون لیپیدی می‌شود [۹].

مطالعات اولیه در سال ۱۹۷۰ برای اولین بار کاهش قابل توجهی در فعالیت PON1 سرم در گروه کوچکی از بیماران مبتلا به سیروز کبدی را نشان داد [۲۸]. این نتایج در یک گروه بزرگ‌تر از بیماران مبتلا به درجات مختلف آسیب مزمن کبدی تایید شد [۱۴].

در مطالعه حاضر GGT در بین تست‌های کبدی بیشترین همبستگی را با کبد چرب نشان می‌دهد ($OR=1/0.85$) و در ۸۰ تا ۹۵ درصد از بیماری‌های کبدی صرف نظر از علت آن افزایش می‌یابد. GGT اختصاصیت کمتر و حساسیت بیشتری دارد. نیمه عمر آن ۱۰ روز بوده که در فاز بهبود از سوءمصرف الكلی نیمه عمر آن به ۲۸ روز نیز می‌رسد [۲۲]. در میان پارامترهای بیوشیمیابی اندازه‌گیری شده در این مطالعه POX/HDL و سپس POX بیشترین همبستگی را با کبد چرب غیرالکلی دارند و می‌توانند پیشگوئی بهتری برای NAFLD باشند (به ترتیب $OR=1/144$ و $OR=1/370$).

ما با بررسی پروفایل لیپیدی و آنژیم‌های کبدی در مبتلایان NAFLD به سطوح اختلاف معناداری در سطوح HDL، GGT، ALT، AST در مطالعه حاضر سطوح کلسترول، LDL، Amylase و آلبومین تقاضت معناداری نداشت که مشابه یافته‌های Pagano و همکاران (۲۰۰۱) بود [۲۳].

همچنین بین CK-18 با AST، GGT، ALT، ALK رابطه مستقیم و قوی وجود دارد ($P<0.001$). به علاوه میان CK-18 و آمیلاز و AST/ALT رابطه معکوس وجود دارد. کشف اهمیت افزایش مرگ سلولی، به عنوان یک نتیجه از لیپوتوكسی، در توسعه و پیشرفت NASH منجر به این فرضیه شده است که اندازه‌گیری سطوح در حال گردش CK-18 محلول، ما را در تعیین کمیت مرگ سلول‌های کبدی و در نتیجه تشخیص غیر تهاجمی NASH کمک می‌نماید [۲۴].

Kälsch و همکاران در سال ۲۰۱۱ نقش سیتوکراتین-۱۸ تجزیه شده توسط کاسپاز در تشخیص فیبروز در گروهی از ۱۲۷ بیمار چاق را مورد مطالعه دادند. آن‌ها متوجه شدنند که سیتوکراتین-۱۸ تجزیه شده توسط کاسپاز با استئاتوز کبدی و آسیب کبدی که با سطح ترانس آمیناز سرم مورد ارزیابی قرار گرفته، در ارتباط است [۲۵].

یافته‌های اصلی مطالعه فلسطین و همکاران در سال ۲۰۱۳ مربوط به یافته‌هایی است که از اندازه‌گیری سطح قطعه CK-18 در خون، به عنوان یک مارکر آپوپتوز سلول‌های کبدی و یک تست قابل اعتماد برای تشخیص NASH در کودکان مشکوک به NAFLD، به دست آمده است. نتایج

PPAR α در کبد همچنین می‌تواند باعث فعال شدن FA شده [۳۰]. که یکی از اثرات آن تحرک تولید PON1 است. بنابراین به نظر می‌رسد شدت تجمع چربی در کبد و میزان پراکسیداسیون لیپیدی ناشی از آن بر توازن ذکر شده در بالا تأثیر گذار است.

پلی‌مورفیسم‌های گزارش شده در توالی کدینگ PON1 شامل تعویض گلوتامین (Q) / آرژینین (R) در موقعیت ۱۹۲ و تعویض لوسین (L) / متیونین (M) در موقعیت ۵۵ است. پلی‌مورفیسم Q/R در موقعیت ۱۹۲ فعالیت کاتالیزوری PON1 را بسیار تحت تأثیر قرار می‌دهد. مقدار و فعالیت کاتالیزوری PON1 به طور مؤثر تحت تأثیر پلی‌مورفیسم دو منطقه مشترک برنامه‌نویسی L55M و Q192R (Q192R) و پلی‌مورفیسم در پروموتر ویژه در T/C ۱۰۷ است [۱۶].

Torun و همکاران، ۲۰۱۳ فعالیت پاراکسونازی PON1 را در کودکان و نوجوانان چاق و غیر چاق سالم و چاق مبتلا به کبد چرب در گردیدهای مختلف اندازه‌گیری نمودند و مشاهده نمودند که فعالیت آنزیم با افزایش استئاتوز افزایش می‌یابد [۹].

متغیرهای زیست‌محیطی دموگرافیک از ۱-۶ درصد بر فعالیت PON1 تأثیر گذارند. استفاده از هورمون‌های پیشگیری از بارداری (اثر مثبت)، سن (اثر منفی) و وضعیت سیگار کشیدن (اثر منفی) بر فعالیت آنزیم دارد. اثرات قابل توجهی از مواد غذایی مختلف بر فعالیت PON1 نشان داده‌اند. این احتمال وجود دارد که تأثیر بر فعالیت PON1 با واسطه متابولیسم لیپوپروتئین‌ها باشد. با این وجود، این امکان وجود دارد که برخی از واریانس‌های غیرقابل توضیح PON1 ناشی از تفاوت در رژیم غذایی در میان شرکت‌کنندگان باشد [۳۱]. ترکیب اسید چرب در HDL می‌تواند در فعالیت آنزیم مرتبط با آن (PON1) تأثیر گذار باشد. به عنوان مثال اسید استئاریک و دی‌هومو-گاما لینولنیک اسید با فعالیت PON1 ارتباط مستقیم دارد [۳۲]. یافته‌ها نشان می‌دهد که اطلاعات ما از سطح آنزیم با استفاده از یک متند تک، مانند غلظت یا فعالیت آنزیم علیه یک سوبسترای واحد، ممکن است یک تصویر کامل فیزیولوژیکی از فعالیت آنزیم در داخل بدن ارائه ننماید. تنوع فنوپتیپی ۶۵ درصد از فعالیت PON1 را

نتایج حاصل از مطالعه Jaganntha و همکاران (۲۰۱۳) نشان می‌دهد که در بیماران مبتلا به سیروز و هپاتیت مزمن ویروسی، تولید رادیکال‌های آزاد اکسیژن بیشتر و فعالیت PON1 کمتر است، افزایش استرس اکسیداتیو در این بیماران وجود دارد و کاهش فعالیت PON1 که از کاهش سم‌زدایی در سیروز پشتیبانی می‌نماید، دیده می‌شود [۲۹].

در مطالعه Hashemi و همکاران (۲۰۱۲)، هرچند فعالیت پاراکسونازی PON1 در بیماران NAFLD افزایش نشان داد ولی این افزایش معنادار نبود [۱۶].

سترن PON1 توسط $^{\text{۳}}\text{PPAR}$ تنظیم مثبت می‌شود. چند ترکیب دارویی (به عنوان مثال آنتی‌اکسیدان) سبب تحریک فعالیت PON1 و بیان PPAR هر دو می‌شود. شواهد اخیر نشان می‌دهد که PON1 و پروتئین ۱ جذب کننده مونوسیت (MCP-1) در هماهنگی پاسخ التهابی در بافت آسیب‌دیده دخیل است [۱۰].

تحقیقات بالینی و تجربی نشان دهنده افزایش سطح DNA میتوکندریایی (mtDNA) سلول‌های کبد در طی کبد چرب است، اگرچه برخی از مطالعات دیگر نشان دهنده کاهش محتوای mtDNA بودند. سطح mtDNA کبدی به شدت بار اضافی چربی و یا استرس اکسیداتیو بستگی دارد در مورد فعالیت mitochondrial respiratory chain (MRC) (به عنوان مثال، انتقال الکترون)، تنفس میتوکندری (به عنوان مثال، مصرف اکسیژن) و بازده فسفریلاسیون اکسیداتیو تفاوت‌های نیز وجود دارد [۳۰].

گیرنده‌های هسته‌ای یک گروه بزرگی از عوامل رونویسی هستند که به عنوان تنظیم‌کننده اصلی ژن‌های درگیر در کنترل متابولیک، دفاع در برابر سموم، استرس اکسیداتیو و التهاب عمل می‌کنند. یکی از این گیرنده‌ها، رسپتور فعل کننده پرولیفراتیو پراکسی زوم (PPARs) هستند. هنگامی که این گیرنده کلون شد، PPAR α نامیده شد [۱۰]. از سوی دیگر وقتی مقاومت به انسولین در بافت چربی سفید رخ می‌دهد، با افزایش سطح اسیدهای چرب (mitochondrial mtFAO غیراستری در پلاسمما میزان fatty acid oxidation) در کبد تقویت می‌شود. افزایش

^۱ peroxisome proliferator-activated receptors (PPARs).

تشخیص کبد چرب غیرالکلی توسط سونوگرافی داده شد. محدودیت دیگر بررسی تعداد کم بیماران به علت هزینه‌ها بود.

نتیجه‌گیری

این بررسی نشان می‌دهد سطح سیتوکراتین ۱۸، آنزیم پاراکسوناز، آنزیم‌های کبد و تری‌گلیسرید در بیماران کبد چرب غیرالکلی در مقایسه با افراد سالم افزایش ولی میزان HDL کاهش داشته است.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان مقاله، بدین‌وسیله از مسؤولین دانشگاه آزاد اسلامی واحد فلاورجان، سرکار خانم دکتر رازی و مدیریت و پرسنل آزمایشگاه شهید صدوqi اصفهان که نهایت همکاری در انجام این پروژه را داشتند، تشکر و قدردانی می‌کنند.

به خود اختصاص می‌دهد. اثرات ژنتیکی می‌تواند بر غلطت آنزیم (بیان) و یا فعالیت خاص آنزیم یا هر دو تأثیرگذار باشد. علاوه بر این PON3 در مقایسه با PON1 فعالیت بسیار پایین‌تری برای سوبستراها پاراکسون و فنیل استات دارد بنابراین، هرچند PON1 آنزیم پاراکسوناز غالب در سرم است ولی ممکن است که PON3 کمک غیرقابل اغماضی در فعالیت لاکتونازی PON سرم داشته باشد. PON1 در درجه اول با تغییر در زن ساختاری کترل می‌شود، اما تغییر در چند زن ناشناس دیگر نیز فعالیت آن را کترل می‌نمایند [۳۱]. هر چند برخی از محققین معتقدند که PON3 در برابر سوبستراها مصنوعی مانند پاراکسون و phenylacetate فعال نیست [۳۳].

در یک جمعیت معین با پالی‌مورفیسم در موقعیت ۱۹۲ و ۱۰۸ می‌تواند فعالیت PON1 سرم ۴۰ برابر متفاوت است [۳۴]. محدودیت ما در این مطالعه عدم استفاده از بیوپسی کبد به عنوان روش استاندارد و نتیجتاً عدم توانایی تشخیص بین کبد چرب غیرالکلی و NASH بود.

ماخوذ

1. Feldstein AE, Wieckowska A, Lopez AR, Liu Yao-C, Zein NN. Cytokeratin-18 fragment levels as noninvasive biomarkers for nonalcoholic steatohepatitis: A multicenter validation study. *Hepatology*; 2009; 50(4): 1072-1078.
2. Monteiro PA, Mota J, Silveira L S, Cayres S U, Antunes B, Fernandes R A, Freitas I F. Morphological and metabolic determinants of nonalcoholic fatty liver disease in obese youth: a pilot study. *BMC research notes* 2013; 6(89).
3. Koot Bart GP, Van der Baan-Slootweg OH, Bohte AE, Nederveen AJ, van Werven JR, Merkus MP, Tamminga-Smeulders CLJ, Schaap FG, Jansen PLM Stoker J. Accuracy of prediction scores and novel biomarkers for predicting nonalcoholic fatty liver disease in obese children. *Obesity* 2013; (21): 3:583-590.
4. Festi D, Schiumerini R, Marzi L, Di Biase AR, Mandolesi D, Montrone L, Scaioli E, Bonato, G, Marchesini-Reggiani G, Colecchia A. Review article: the diagnosis of non-alcoholic fatty liver disease—availability and accuracy of non-invasive methods. *Alimentary pharmacology & therapeutics* 2013; 37(4): 392-400.
5. Feldstein AE, Alkhouri N, De Vito R, Alisi A, Lopez R, Nobili V. Serum Cytokeratin-18 Fragment Levels Are Useful Biomarkers for Nonalcoholic Steatohepatitis in Children. *The American journal of gastroenterology* 2013; 108, 1526-1531.
6. Cusi K, Chang Zhi Harrison S, Lomonaco R, Bril F, Orsak B, Ortiz-Lopez C, Hecht J, Feldstein A, Webb A. Limited value of plasma cytokeratin-18 as a biomarker for NASH and fibrosis in patients with non-alcoholic fatty liver disease. *Journal of hepatology* 2014; 60(1): 167-174.
7. Diab DL, Yerian L, Schauer P, Kashyap SR, Lopez R, Hazen SL, et al. Cytokeratin 18 fragment levels as a noninvasive biomarker for nonalcoholic steatohepatitis in bariatric surgery patients. *Clinical Gastroenterology and Hepatology* 2008; 6(11):1249-54.
8. Yilmaz Y. Systematic review: caspase-cleaved fragments of cytokeratin 18—the promises and challenges of a biomarker for chronic liver disease. *Alimentary pharmacology & therapeutics* 2009; 30(11-12): 1103-1109.
9. Torun E, Gökçe S, Aydin S, Cesur Y. Serum paraoxonase activity and oxidative stress and their relationship with obesity-related metabolic syndrome and non-alcoholic fatty liver disease in obese children and adolescents. *Journal of Pediatric Endocrinology and Metabolism* 2014; 27(7-8): 667-675.
10. Camps J, García-Heredia A, Rull A, Alonso-Villaverde C, Aragones G, Beltrán-Debón R, et al. 2012. PPARs in regulation of paraoxonases: control of oxidative stress and inflammation pathways. *PPAR research* 2012; (2012).

11. Gupta N, Gill KD, Singh S. Paraoxonase 1 (PON1) activity, polymorphisms and coronary artery disease. *Coronary Artery Disease-new Insights and Novel Approaches* 2012; 4:115.
12. Bettowski J, Wójcicka G, Jamroz A. Leptin decreases plasma paraoxonase 1 (PON1) activity and induces oxidative stress: the possible novel mechanism for proatherogenic effect of chronic hyperleptinemia. *Atherosclerosis* 2003; 170(1):21-9.
13. Gupta N, Gill K, Singh S. Paraoxonases: structure, gene polymorphism & role in coronary artery disease. *Indian J Med Res.* 2009; 130(4):361-8.
14. Mackness B, Mackness M, Aviram M, Paragh G. The paraoxonases: their role in disease development and xenobiotic metabolism. *Springer* 2008; 6, 323 page.
15. Bantel H, John K, Schulze-Osthoff K. Robust Detection of Liver Steatosis and Staging of NAFLD by an Improved ELISA for Serum Cytokeratin-18 Fragments. *Am J Gastroenterol. American College of Gastroenterology* 2014; 109(1): 140-141.
16. Hashemi M, Bahari A, Hashemzehi N, Moazeni-Roodi A, Shafieipour S, Bakhshipour A, et al. Serum paraoxonase and arylesterase activities in Iranian patients with nonalcoholic fatty liver disease. *Pathophysiology* 2012; 19(2):115-9.
17. Wieckowska A, Zein NN, Yerian LM, Lopez AR, McCullough AJ, Feldstein AE. In vivo assessment of liver cell apoptosis as a novel biomarker of disease severity in nonalcoholic fatty liver disease. *Hepatology* 2006; 44(1):27-33.
18. Fishbein M, Miner M, Mogren C, Chalekson J. The spectrum of fatty liver in obese children and the relationship of serum aminotransferases to severity of steatosis. *Journal of pediatric gastroenterology and nutrition* 2003; 36(1):54-61.
19. Jamali R, Merat S, Khoshnja M, Jafari E, Kalhor A, Abolghasemi H et al. Persistent alanine aminotransferase elevation among the general Iranian population: prevalence and causes. *World journal of Gastroenterology: WJG* 2008; 14(18):2867
20. Adams LA, Feldstein AE. Non-invasive diagnosis of nonalcoholic fatty liver and nonalcoholic steatohepatitis. *J Dig Dis* 2011; 12: 10 – 6.
21. Verma S, Jensen D, Hart J, Mohanty SD. Predictive value of ALT levels for non-alcoholic steatohepatitis (NASH) and advanced fibrosis in non-alcoholic fatty liver disease (NAFLD). *Liver Int* 2013; 33(9):1398-405.
22. McPherson RA, Pincus MR. *Henry's Clinical Diagnosis and Management by Laboratory Methods*. Philadelphia: Saunders Elsevier; 2011; 2:299-311.
23. Pagano G, Pacini G, Musso G, Gambino R, Mecca F, Depetris N, Cassader M, David E, Cavallo-Perin P, Rizzetto M. Nonalcoholic steatohepatitis, insulin resistance, and metabolic syndrome: further evidence for an etiologic association. *Hepatology* 2002; 35(2):367-372
24. Eguchi A, Wree A, Feldstein AE. Biomarkers of liver cell death. *Journal of hepatology* 2014; 60 (5):1063–1074.
25. Kälsch J, Bechmann L P, Kälsch H, Schlattjan M, Erhard J, Gerken G, Canbay A. Evaluation of biomarkers of NAFLD in a cohort of morbidly obese patients. *Journal of nutrition and Metabolism* 2011; 2011: 369168.
26. Cao W, Zhao C, Shen C, Wang Y. Cytokeratin 18, Alanine Aminotransferase, Platelets and Triglycerides Predict the Presence of Nonalcoholic Steatohepatitis. *PloS one* 2013; 8(12):e82092.
27. Younossi ZM, Stepanova M, Rafiq N, et al. Pathologic criteria for nonalcoholic steatohepatitis: interprotocol agreement and ability to predict liver-related mortality. *Hepatology* 2011; 53: 1874–82
28. Ferré N, Camps J, Prats E, Vilella E, Paul A, Figueras L, et al. Serum paraoxonase activity: a new additional test for the improved evaluation of chronic liver damage. *Clinical chemistry* 2002; 48(2):261-8
29. Jaganntha B, Nagarajappa K, Mallikarjuna CR, 2013. Serum paraoxonase activity, oxidative stress & lipid profile in patients with chronic liver disease. *IJPBS* 2013; 3(1):01-06.
30. Begriche K, Massart J, Robin MA, Bonnet F, Fromenty B. Mitochondrial adaptations and dysfunctions in nonalcoholic fatty liver disease. *Hepatology* 2013; 58(4): 1497-507..
31. Rainwater DL, Rutherford S, Dyer TD, Rainwater ED, Cole SA, Vandenberg JL, et al. Determinants of variation in human serum paraoxonase activity. *Heredity* 2008; 102(2):147-54.
32. Boshtam M, Emami Razavi A, Pourfarzam M, Ani M, Naderi GA, Basati G, et al. Serum Paraoxonase 1 Activity Is Associated with Fatty Acid Composition of High Density Lipoprotein. *Disease markers* 2013; 35(4):273-80.
33. Reddy S. The Paraoxonase Gene Family at the Intersection of Toxicology, Inflammation, Infection and Cancer. Fielding School of Public Health, December 11, 2014
34. Costa LG, Vitalone A, Cole TB, Furlong CE. Modulation of paraoxonase (PON1) activity. *Biochemical pharmacology* 2005; 69(4):541-50.
35. Fuhrman B. Regulation of hepatic paraoxonase-1 expression. *Journal of lipids* 2012; 2012: 5 pages.
36. Chalasani N, Younossi Z, Lavine JE, Diehl AM, Brunt EM, Cusi K, et al. 2012. The diagnosis and management of non-alcoholic fatty liver disease: Practice Guideline by the American Association for the Study of Liver Diseases, American College of Gastroenterology, and the American Gastroenterological Association. *Hepatology* 2012; 55(6):2005-23.

SERUM CYTOKERATIN-18 FRAGMENT LEVELS, PARAOXONASE ACTIVITY AND LIPID PROFILE OF NON-ALCOHOLIC FATTY LIVER IN IRAN

Nahid Teimouri¹, Hashem Nayeri^{1*}

1. Department of Biochemistry, Falavarjan Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

ABSTRACT

Background: Non-alcoholic fatty liver disease (NAFLD) is a chronic liver disease increasing in adults and children worldwide. Obesity, insulin resistance or diabetes type II, hyperlipidemia and hypertriglyceridemia play a major role in the epidemiology of this disease. Cytokeratin 18 (CK-18) the major intermediate filament protein in the liver is a marker of increased hepatocyte apoptosis. The aim of this study was to determine CK-18 level as a marker of hepatocyte apoptosis and paraoxonase as a biochemical marker for lipid peroxidation.

Methods: This case-control study was done on 51 subjects with confirmed NAFLD by ultrasound and 30 healthy individuals. CK-18 is proposed as a biomarker of alternative cell death. The serum was used for measurement of the apoptosis-associated neo-epitope in the C-terminal domain of CK-18 by the M30-Apoptosense ELISA kit. The M30 detection antibody recognizes a neo-epitope mapped to positions 387 to 396 of CK18, so called CK18-Asp396 that is only revealed after caspase cleavage of the protein and is postulated as a selective biomarker of apoptosis. Serum PON1 activity was assayed using a synthetic substrate. Paraoxon substrate (diethyl-p-nitrophenylphosphate), was deliberated using the increase of absorbance at 412 nm at 37 °C.

Results: There were significant differences regarding serum cytokeratin 18 ($p=0.005$), paraoxonase activity ($p=0.03$), triglycerides ($p=0.04$) and low-density lipoprotein ($p=0.04$) between NAFLD and healthy subjects. Between CK-18 and paraoxonase with the early stages of fatty liver disease are associated.

Conclusion: This study suggests that serum levels of cytokeratin 18 can be useful in predicting non-alcoholic fatty liver disease. Paraoxonase activity (PON1) should be considered a biochemical marker of lipid peroxidation and the need for follow-up in patients with NAFLD.

Keywords: Non-alcoholic fatty liver disease (NAFLD), non-alcoholic steatohepatitis (NASH), Cytokeratin 18 (CK-18), Paraoxonases

* Basig St., Azad University Blu , falavarjan, Esfahan, Islamic Azad University, Postal Code: 84515155, Tell: 03137420134209, Email: hnaieri@gmail.com